

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

havde udtalt, at en Dækning for September og Oktober Maaneder maaske kunde anslaaes at beløbe sig til 12 Mill. Kr. — han vilde dog ikke helt fastholde dette Beløb, maaske var det ikke mere end en halv Sned Millioner Kroner —, vilde Folketingsmand Andreasens Forslag altsaa give et ekstra Beløb til Landmændene paa ca. 5 Mill. Kr. eller ca. Halvdelen af det, som man fra anden Side mente at have Krav paa for September og Oktober Maaneder. Ogsaa dette Forslag blev imidlertid afvist af Flertallet inden for Landbrugsraadet med det ærede 3die Medlem for 6te Kreds i Spidsen. Jeg nævner det, fordi jeg finder det fuldkommen urigtigt, at der i denne Sal, hvor Folketingsmand N. P. Andreasen ikke kan være til Stede, fremsættes en Udtalelse som den, der i Formiddags blev fremsat af det ærede 3die Medlem for 6te Kreds: at Husmændenes Samfundssind bestod deri, at de greb til Særordninger, som de havde Fordel af. Tværtimod har det mindre Landbrugs Repræsentanter i denne Sag udvist et langt større Samfundssind, end det ærede 3die Medlem for 6te Kreds har vist.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Erstatning for de to Maaneder, der er gaaet, er det efter min Mening principielt urigtigt at yde en saadan Erstatning, bl. a. ogsaa fordi det er praktisk uigennemførligt, hvis man ønsker en retfærdig og tilfredsstillende Ordning for de enkelte Producenter. Det er principielt urigtigt, fordi, som jeg allerede har nævnt, Landbrugets Indtægtspriser er de samme som før. Andre Erhverv har ingen Indtægtsstigning, der er endogsaa mange, som har Nedgang i Indtægter, og alle har større Udgifter, ogsaa Landmændene. Jeg er derfor ganske klar over, at hvis man erkender, at man bør yde Erstatning til Landmændene under den nævnte Form, saa vilde Tusinder og atter Tusinder med fuld Ret kunne sige: Vi har lignende Erstatningskrav. Og der var i Virkeligheden næsten ingen her i Landet, som vilde have Erstatningspligt over for de paagældende, fordi vi alle berøres af større Fattigdom, af Nedgang i Nettoindtægter.

Nej, Aarsagen til Forslaget og det, der berettiger Forslaget, er, som jeg har nævnt et Par Gange tidligere, de særlig store Udgifter til Majs og Oliekager og den fælles Interesse, som Landbruget og alle andre har i at opretholde Produktionen og Eksporten i den kommende Tid.

Det ærede Medlem sluttede sin Tale med en Appel til Samfundssindet, og det gjorde han ved at udtale nogle af de voldsomste Ord og Trusler, jeg nogen Sinde har

hørt i den danske Rigsdag i de Aar, jeg har været her. Er det at udvise Samfundssind at udslynge Trusler om, at et Mindretal af Befolkningen vil gennemtvinge sine Ønsker om at faa Indtægtsstab dækket, uanset at alle i Samfundet er blevet fattigere, uanset at Flertallet er rede til Dækning i tre Maaneder paa en anden Maade, er rede til en Dækning, som det ærede Medlem selv under Forhandlingerne har erklæret er fuld Dækning? Det er hverken Samfundssind, det ærede Medlem har vist, eller dansk demokratisk Tale, det ærede Medlem har ført her i Formiddags.

Og det ærede Medlem kan jo slet ikke mere opretholde Udtalelsen om, at vort Forslag er et særligt Almiseforslag, Tilskudsforslag. Det er fuldkommen umuligt, for hvor er Forskellen? Enten man giver et Tilskud som det, der her er foreslaaet, eller man vilkaarligt nedsætter Kronekursen med en bestemt Procent for at give Landmændene en ekstra Gevinst, er der ingen Forskel med Hensyn til Ydelsen fra anden Side. Der kan være en Forskel med Hensyn til, hvem der kommer til at betale det, men fra et Samfundssynspunkt er det akkurat det samme, enten man gør det ene eller det andet. Hvis man vil se paa det Forslag, Venstre stillede i Gaar, vil man se, at det er den rene Humbug at tale om, at det ene betyder Tilskud og det andet ikke, det ene Almisse og det andet ikke. Hvad er det, der indeholdes i Venstres Forslags § 3, andet end et enestaaende Tilskudsforslag, maaske det største, der nogen Sinde er fremsat i Rigsdagen? Jeg hørte ganske vist i Aftes i Folketinget, at det fra Venstres Side blev forsvaret med, at det kun var under ganske særlige Omstændigheder og i ekstraordinære Situationer, og jeg ved ikke hvad, men det staar der ikke et eneste Ord om i Forslaget. Et hvilket som helst Medlem af Samfundet, der læser Forslaget, og som ved, at han har haft ekstra Udgifter ved sin Import, kan med fuld Ret gaa til Statsmagten og anmode om at faa Tilskud til sin Import, fordi Forholdene er saadan og saadan, dersom Forslaget var vedtaget. Der staar ikke et Ord i Forslaget om, at det har en vis Begrænsning. Forskellen mellem Regeringens Forslag og Venstres Forslag er den, at Regeringens Forslag indeholder et Forslag om Tilskud til Produktionen og et Tilskud til Importen af Majs, medens det, der foreligger fra Venstres Side, er et Forslag om Tilskud til Importen, og der er ikke sat den fjerneste Begrænsning for det, saaledes som i vort Forslag. Hvis